

té més interès en fixar ben aviat el diagnostic, en que l dubte s'imposa i en els que l'espectació filla d'aquest pot conduir la malalta a la mort si esperem que la marxa de la malaltia resolgui la qüestió diagnostica, puix privem an aquella d'una intervenció precoç. Tals són determinades metritis hemorrhagiques, certes vegetacions o ulceracions de cara sospitosa que s poden confondre clinicament amb un neoplasma maligne (1). «És solament per aquest medi d'investigació que s pot afirmar el diagnostic precís d'un cancer que escapa als medis ordinaris d'exploració» (2).

No li conec contra-indicacions, fòra dels estats inflamatoris aguts (excepte en la septicemia puerperal), perquè en una hemorrhagia uterina inquietant que hagi resistit als medis hemostatics ordinaris, si s vol fer un diagnostic macroscopic rapid, pot donar-se un cop de cureta que arrastri una part de lo contingut en el muscle uterí.

No sols serveix pera fer el diagnostic diferencial (de *visu* o pel microscopi) entre determinades lesions sospitoses i les neoplasies malignes, sinó també pera assegurar l'existència d'una endometriti chronica, quina existència s tem. L'ablació d'un fragment de mucosa uterina permet afirmar l'existència i l'intensitat del procés inflamatori chronic.

«A condició d'esser practicada am netedat i fòra dels estats aguts, el rasclament explorador és d'una inocuitat perfecta, i cap medi d'exploració pot, en un gran nombre de casos, donar datos tant precisos» (Bonnet y Petit) (3).

No obstant, per molt preciós que siga dit medi diagnostic, cal reconèixer que sos resultats no són infalibles, perquè moltes vegades el fragment de mucosa a l'examen microscopic deixa en dubte a l'histologista sobre la naturalesa de la lesió que assenta en la cavitat matritica. En altres, la cureta arrastra una mucosa sana o tant sols inflamada quan existeix una neoplasia maligna de l'uter, ja siga perquè la cureta ha passat per un punt colindant am la lesió neoplasmica, ja perquè aquesta s fixa profundament en un lloc inaccessible a l'acció de l'instrument explorador. Això, deixant apart que, segons afirmen Cornil i Brault, els

(1) Berlin: lloc citat, pag. 191.—Doléris i Pichevin: *La pratique gynécologique*, 1896, pag. 252.—Pozzi: lloc citat, vol. I, pag. 135.—Duplay: lloc citat, pag. 144.—Martin: *Path. und. Ther. der Franenkrankli*, 1887, pag. 30.

(2) Pichevin: lloc citat, pag. 429.

(3) Lloc citat, pag. 29.